

Hvali duša moja Gospodina

Ako se odlučimo za Boga, ništa ne gubimo, a sve dobivamo.

9. Svibanj

Kako tek mora da je bio radostan pogled Kristov! Onaj isti pogled što je sigurno blistao u očima Njegove Majke, koja nije mogla zadržati vlastitu radost – “*Magnificat anima mea Dominum!*” – Njezina je duša slavila Gospodina od trenutka kad Ga je nosila u sebi i na svom krilu. O, Majko! Neka naša radost bude kao i Tvoja – biti s

Njim i posjedovati Njega. (Brazda, 95)

Naša vjera niti je teret niti tjesnac. Kakvo bi to bilo jadno shvaćanje kršćanske vjere onoga koji bi tako mislio!

Ako se odlučimo za Boga, ništa ne gubimo, a sve dobivamo. Tko sačuva svoj život, izgubit će ga, a tko zbog mene izgubi svoj život, sačuvat će ga. Izvukli smo veliki zgoditak, dobili smo prvu nagradu.

Ako bi se ikada ova jasnoća pomutila, morali bismo preispitati nutrinu svoje duše. Možda ćemo otkriti slabu vjeru, premalo ophođenja s Bogom, premalo molitve. Gospodina moramo moliti – preko njegove i naše Majke -, neka On umnoži našu ljubav, neka kroz Njega oćutimo njegovu slatku prisutnost; jer samo ako se ljubi, dolazi se do potpune slobode – do slobode, pomoću koje nikada, u sve

vijeke nećemo napustiti objekt svoje ljubavi. (Priatelji Božji, 38)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/dailytext/hvali-dusa-moja-
gospodina/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/hvali-dusa-moja-gospodina/) (29.05.2025.)